

آیین نامه انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلین حرفه‌های پزشکی و وابسته در سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران

در اجرای ماده ۲ و مواد ۲۸ تا ۴۳ قانون سازمان نظام پزشکی مصوب ۱۳۸۳/۱/۲۵ مجلس شورای اسلامی که در تاریخ ۱۳۸۳/۸/۱۶ با اصلاحاتی به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده و به منظور تلاش در راستای پیشبرد و اصلاح امور پزشکی و حفظ شئون جامعه پزشکی و همچنین حفظ و حمایت از حقوق بیماران و حمایت از حقوق صنفی و حرفه‌ای شاغلین حرفه‌های پزشکی و رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلین حرفه‌های پزشکی و وابسته موضوع ماده ۴ قانون سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران به شرح مواد آتی در دادسراها، هیأت‌های بدوی انتظامی شهرستان‌ها، هیأت‌های تجدید نظر انتظامی استان‌ها و هیأت عالی انتظامی مستقر در سازمان نظام پزشکی مرکز صورت می‌گیرد.

فصل اول / تعریف، شرح وظایف و تخلفات صنفی و حرفه‌ای

قسمت اول : تعریف

ماده ۱- حرفه‌های پزشکی و وابسته به امور پزشکی موضوع ماده ۲۸ قانون سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران که از این پس به اختصار قانون نامیده می‌شود عبارتند از: پزشکان، دندانپزشکان، دکترهای داروساز، متخصصین و دکترای علوم آزمایشگاهی (حرفه‌ای یا متخصص) تشخیص طبی، مامایی و سایر لیسانسیه‌های پروانه دار گروه پزشکی، فارغ التحصیلان کاردانی، کارشناسی، کارشناسی ارشد و بالاتر شاغل در رشته‌های علوم آزمایشگاهی، بینایی‌سنجی، شنوایی‌سنجی، گفتار درمانی، ایمنولوژی، بیوتکنولوژی پزشکی، رادیولوژی، بیورادیولوژی، رادیو تراپی، پرستاری، اطاق عمل، هوشبری، علوم دارویی، تغذیه، مبارزه با بیماری‌ها، بهداشتکاری دهان و دندان، کاردان و کارشناس پروتز دندان، شاخه‌های مختلف بهداشت، توانبخشی، فیزیوتراپی، بیوشیمی پزشکی، خدمات اجتماعی و مددکاری، سایر رشته‌های علوم پایه پزشکی، روانپزشکی بالینی، روانشناسی بالینی و کودکان استثنائی، کایرو پراکتیک، ژنتیک پزشکی و نیز سایر حرفه‌های وابسته به امور پزشکی با هر مدرک تحصیلی که فعالیت آنها نیاز به اخذ مجوز از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و یا سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران دارد. (اصلاحی مورخ ۱۳۹۴/۹/۵)

تبصره - شاغلین حرفه‌های پزشکی و وابسته موضوع این ماده افرادی هستند که در یکی از مراکز تحقیقاتی، درمانی، آموزشی و بهداشتی اعم از خصوصی، دولتی و تعاونی پزشکی، وابسته به دولت یا خیریه یا حسب مورد مطب یا دفتر کار اشتغال دارند و از این پس به اختصار «شاغلین حرفه‌های پزشکی و وابسته» نامیده می‌شوند.

قسمت دوم : شرح وظایف و تخلفات صنفی و حرفه‌ای

ماده ۲- شاغلین حرفه‌های پزشکی و وابسته مکلفند بدون توجه به ملیت، نژاد، مذهب و موقعیت اجتماعی - سیاسی و اقتصادی بیماران حداکثر تلاش ممکن را در حدود وظایف قانونی و حرفه‌ای خود به کار ببرند.

ماده ۳- شاغلین حرفه‌های پزشکی و وابسته باید طبق موازین علمی، شرعی و قانونی با رعایت نظامات دولتی، صنفی و حرفه‌ای انجام وظیفه کرده و از هرگونه سهل‌انگاری در انجام وظایف قانونی بپرهیزند.

ماده ۴- شاغلین حرفه‌های پزشکی و وابسته حق افشای اسرار و نوع بیماری بیمار، مگر به موجب قانون مصوب مجلس شورای اسلامی را ندارند.

ماده ۵- شاغلین حرفه‌های پزشکی موضوع ماده یک این قانون موظف به پذیرش آن تعداد بیمار هستند که بعد از تشخیص و اعلام سازمان نظام پزشکی، حسب مورد انجام خدمات آنان در یک زمان مناسب میسر باشد.

ماده ۶- انجام امور خلاف شئون پزشکی، توسط شاغلین حرفه‌های پزشکی و وابسته ممنوع است و باید از ارتکاب کارهایی که موجب هتک حرمت جامعه پزشکی می‌شود خودداری کنند. که مصادیق آن توسط کمیسیون اخلاق پزشکی مورد اتخاذ تصمیم قرار می‌گیرد.

تبصره - صدور گواهی خلاف قانون و موازین علمی از جمله فوت، استراحت، سلامت، بیماری، ولادت و از کارافتادگی ممنوع است.

ماده ۷- تحمیل مخارج غیر ضروری به بیماران ممنوع است. تعیین مصادیق مخارج غیر ضروری براساس نظر کمیته کارشناسی تخصصی دادرها و هیأت‌های انتظامی می‌باشد.

ماده ۸- ایجاد رعب و هراس در بیمار با تشریح غیر واقعی وخامت بیماری یا وخیم جلوه دادن بیماری ممنوع است و پزشک می‌تواند به نحو مقتضی بیمار و بستگان را در جریان خطرات، وخامت و عواقب احتمالی بیماری قرار بدهد.

ماده ۹- تجویز داروهای روان گردان و مخدر به گونه ای که به حالت اعتیاد درآید ممنوع است، مگر در مواردی که بیمار از بیماری روانی یا از دردهای شدید ناشی از بیماری های غیر قابل علاج رنج ببرد یا ضرورت پزشکی مصرف آنها را ایجاب کند.

ماده ۱۰- شاغلین حرفه های پزشکی و وابسته مکلفند در بخش خصوصی و بخش دولتی تعرفه های خدمات پزشکی مصوب مربوطه را رعایت نمایند.

ماده ۱۱- شاغلین حرفه های پزشکی و وابسته حق ندارند هیچ‌گونه وجه یا مالی را از بیماران علاوه بر وجوهی که توسط مسئولان مؤسسه درمانی ذیربط طبق مقررات دریافت می‌شود، وصول نمایند.

ماده ۱۲- شاغلین حرفه های پزشکی و وابسته مکلفند در مواقعی که به منظور پیشگیری از بیماریهای واگیر یا در هنگام بروز بحران و سوانح از سوی سازمان نظام پزشکی و یا مراجع قانونی ذیربط اعلام می‌شود، همکاری ممکن و لازم را معمول دارند.

ماده ۱۳- جذب و هدایت بیمار از مؤسسات بهداشتی درمانی دولتی و وابسته به دولت و خیریه به مطب شخصی یا بخش خصوصی اعم از بیمارستان و درمانگاه و ... و بالعکس به منظور استفاده مادی توسط شاغلین حرفه های پزشکی و وابسته ممنوع است.

ماده ۱۴- جذب بیمار به صورتی که مخالف شئون حرفه پزشکی باشد و همچنین هر نوع تبلیغ گمراه کننده از طریق رسانه های گروهی و نصب آگهی در اماکن و معابر، خارج از ضوابط نظام پزشکی ممنوع است. تبلیغ تجاری کالاهای پزشکی و دارویی از سوی شاغلین حرفه های پزشکی و وابسته، همچنین نصب اعلانات تبلیغی که جنبه تجاری دارند، در محل کار آنها مجاز نیست.

ماده ۱۵- انتشار مقالات و گزارشهای پزشکی و تشریح مطالب فنی و حرفه ای که خارج از ضوابط علمی پزشکی بوده و جنبه تبلیغاتی گمراه کننده داشته باشد، ممنوع است.

ماده ۱۶- استفاده شاغلین حرفه های پزشکی و وابسته از عناوین علمی و تخصصی غیر تائید شده توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ممنوع است.

ماده ۱۷- تجویز داروهایی که از طرف وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی در فارماکوپه (مجموعه دارویی کشور) اعلام نشده باشد، بدون توجیه علمی مورد تأیید توسط سازمان نظام پزشکی و یا انجمن های علمی تخصصی مربوط مجاز نمی باشد.

ماده ۱۸- پزشک معالج، مسؤول ادامه درمان بیمار خود در حد توانایی و تخصص، به استثنای موارد ضروری است، مگر اینکه بیمار یا بستگان او مایل نباشند.

تبصره - موارد اورژانس از شمول این ماده مستثنی است و پزشک مکلف به هرگونه اقدام درمانی بدون توجه به نظر و اذن بیمار یا همراهان او می باشد.

ماده ۱۹- در مواردی که مشاوره پزشکی لازم باشد ، انتخاب پزشک مشاور با پزشک معالج است. در صورتیکه بیمار یا بستگان او مشاوره پزشکی را درخواست نمایند، مشاوره پزشکی با نظر پزشک معالج به عمل می آید و اجرای دستورات پزشک مشاور با نظر پزشک معالج می باشد و چنانچه بیمار یا بستگان او بدون موافقت پزشک معالج ، از پزشک دیگری برای درمان بیمار دعوت به عمل آورند، در اینصورت پزشک معالج اول می تواند از ادامه درمان بیمار در موارد غیر اورژانس خودداری نماید.

ماده ۲۰- فروش دارو و محصولات آرایشی و بهداشتی و تجهیزات و لوازم پزشکی در محل طبابت توسط شاغلین حرفه های پزشکی بدون اخذ مجوز رسمی از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ممنوع است.

ماده ۲۱- مشخصات و طرز استفاده داروهای تجویز شده به بیمار باید توسط پزشک با خط خوانا و انشای قابل فهم در نسخه قید شود.

تبصره - دکتر داروساز موظف به توضیح و درج چگونگی تجویز دارو طبق نسخه پزشک است.

ماده ۲۲- صدور هر نسخه می باید براساس شرایط بیمار و اصول علمی نسخه نویسی صورت گیرد.

ماده ۲۳- مسئولان فنی مکلفند در تمام ساعات موظف بر امور فنی مؤسسات پزشکی نظارت کنند.

ماده ۲۴- اندازه و سایر مشخصات سرنسخه ها، تابلوها و چگونگی درج آگهی در رسانه ها باید طبق ضابطه ای باشد که به تصویب شورای عالی نظام پزشکی می رسد.

ماده ۲۵- به کارگیری و استفاده از افراد فاقد صلاحیت در امور پزشکی و حرفه های وابسته در مؤسسات پزشکی و مطب ممنوع است.

ماده ۲۶- شاغلین حرفه های پزشکی مکلفند نشانی و تغییر نشانی و تعطیلی مطب و مؤسسات پزشکی خود را به سازمان نظام پزشکی محل اطلاع دهند .

ماده ۲۷- شاغلین حرفه های پزشکی مکلفند در موارد فوریت های پزشکی اقدامات مناسب و لازم را برای نجات بیمار بدون فوت وقت انجام دهند.

ماده ۲۸- مسئولان فنی مؤسسات پزشکی اعم از دولتی، عمومی، خصوصی و خیریه مکلفند علاوه بر قوانین و مقررات موجود در آئین نامه های مصوب وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی و سازمان نظام پزشکی ، ضوابط علمی و حرفه ای ذیربط را رعایت کنند .

ماده ۲۹ - در صورت اتمام اعتبار و یا ابطال پروانه مطب، شاغلین حرف پزشکی مجاز به فعالیت پس از آن نمی باشند .

ماده ۳۰- بکارگیری و استفاده از افراد دارای صلاحیت در امور پزشکی و حرفه های وابسته ولی فاقد پروانه مطب در مؤسسات پزشکی ممنوع است .

تبصره - افراد متعهد خدمت به وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی ، از این امر مستثنی می باشند .

ماده ۳۱- شاغلان حرف پزشکی می‌توانند منحصراً به درمان آن گروه از بیماران بپردازند که در دوران تحصیل دوره آموزشی آن را طی نموده و یا مدارک لازم را از مراکز مجازی که به تایید وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی رسیده باشد، اخذ نموده باشند.

تبصره - در موارد بیماران اورژانسی پزشک برحسب توان علمی خود موظف به انجام هر اقدامی جهت بیمار خود می‌باشد و از این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۳۲- آن گروه از مشاغل و حرف پزشکی که در خارج از کشور تحصیل نموده اند در صورتی مجاز به فعالیت درمانی می‌باشند که مدارک مربوطه به تایید وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی رسیده باشد و پروانه قانونی را نیز کسب نموده باشند.

ماده ۳۳- آن گروه از پزشکان که به طب مکمل می‌پردازند در صورتی مجاز به فعالیت می‌باشند که دوره آموزشی مربوطه را در مراکز مورد تایید وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گذرانده و مجوز فعالیت در آن رشته، به تایید سازمان نظام پزشکی رسیده باشد.

ماده ۳۴- چنانچه صاحبان حرف پزشکی و وابسته به مشکلات روحی، روانی یا جسمی مبتلا گردند که ماهیتاً منجر به ارائه اختلال در فعالیت های درمانی آنها شود، جهت تصمیم‌گیری در نحوه ادامه فعالیت درمانی نامبردگان به کمیسیون ماده ۳۴ استانی معرفی می‌گردند (اصلاحی مورخ ۱۳۹۴/۹/۵)

تبصره- شیوه نامه اجرایی این ماده در تاریخ ۱۳۹۹/۰۶/۲۷ به تصویب شورای عالی نظام پزشکی رسید.

ماده ۳۵- درج هرگونه تبلیغات در حیطه دارویی، مواد خوراکی، آشامیدنی، آرایشی، بهداشتی، مکمل‌های غذایی، تجهیزات پزشکی و کلیه خدمات پزشکی، تشخیصی، درمانی و پیشگیری بدون اخذ مجوز کتبی تبلیغات از سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران ممنوع است.

فصل دوم / مجازاتهای انتظامی

ماده ۳۶- هیأت‌های انتظامی در صورت احراز جهات مخففه با استفاده از ماده ۳۸ قانون مجازات اسلامی می‌توانند با ذکر ادله مناسب نسبت به تخفیف یا تبدیل مجازات‌های انتظامی به نوع دیگر حداکثر به میزان یک بند مجازات انتظامی بر اساس تبصره یک ماده ۲۸ قانون سازمان نظام پزشکی اقدام نمایند.

جهات مخففه عبارتند از:

۱- گذشت شاکی یا مدعی خصوصی

۲- حسن سابقه علمی و انتظامی مشتکی عنه (اصلاحی مورخ ۱۳۹۴/۹/۵)

ماده ۳۷- مجازات‌های موضوع تبصره (۱) ماده ۲۸ قانون سازمان نظام پزشکی مصوب ۱۳۸۳/۸/۱۶ مجمع تشخیص مصلحت نظام به شرح زیر اعمال می‌شود:

الف- متخلفان از مواد ۲، ۴، ۵، ۸، ۱۸، ۱۹، ۲۲، ۲۴ و ۲۶ این آیین‌نامه حسب مورد به مجازات‌های مقرر در بندهای (الف) یا (ب).

تبصره - متخلفان از مواد موضوع این بند به استثنای مواد ۲، ۴، ۸ و ۲۴ در صورت تکرار به مجازات‌های مقرر در بند (ج) و در مورد مواد ۲، ۴، ۸ و ۲۴ به مجازات‌های بند های (ج) یا (د).

ب- متخلفان از مواد ۹، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۲۰، ۲۱ و ۲۳ آئین‌نامه انتظامی حسب مورد به مجازات‌های مقرر در بند های (ب)، (ج) یا (د).

پ- متخلفان از مواد ۷، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴ و ۲۵ آئین نامه انتظامی حسب مورد به مجازاتهای مقرر در بندهای (ج) ، (د) یا (ه).

ت- متخلفان از مواد ۲۷، ۲۸ و ۳۱ آئین نامه انتظامی حسب مورد به مجازاتهای مقرر در بندهای (ج) ، (د) ، (ه) یا (و).
ث - متخلفان از مواد ۳ و ۶ آئین نامه انتظامی و تبصره ماده ۱۰ آئین رسیدگی دادرها و هیأت های انتظامی حسب مورد به مجازات های مقرر در بندهای (ب)، (ج)، (د)، (ه)، (و) یا (ز).

ج-متخلفان از مواد ۲۹ و ۳۰ و تبصره ماده ۶ آئین نامه انتظامی به مجازات های مقرر در بندهای (ب)،(ج)،(د) یا (ه).
(اصلاحی مورخ ۱۳۹۱/۶/۴)

چ-متخلفان از مواد ۳۲ و ۳۳ آئین نامه انتظامی حسب مورد به مجازات های مقرر در بندهای (ب)، (ج)، (د)، (ه) یا (و).
ح-متخلفان از ماده ۳۵ آئین نامه انتظامی حسب مورد به مجازات های مقرر در بندهای (ب)، (ج)، (د) محکوم می گردند. (اصلاحی مورخ ۱۳۹۸/۰۶/۲۸)

تبصره ۱: چنانچه تبلیغات دارای محتوای مستهجن باشد، مرتکب به مجازات بند (د) یا (ه) محکوم می شود.
محتوای مستهجن طبق تبصره ۴ ماده ۷۴۲ قانون مجازات اسلامی بخش تعزیرات (ماده ۱۴ قانون جرایم رایانه ای) تعریف می شود.(الحاقی مورخ ۱۳۹۸/۰۶/۲۸)

تبصره ۲: چنانچه تبلیغات دارای محتوای مبتذل باشد، مرتکب حد اقل به مجازات بند (ج) محکوم می شود.
محتوای مبتذل طبق تبصره ۱ ماده ۷۴۲ قانون مجازات اسلامی بخش تعزیرات (ماده ۱۴ قانون جرایم رایانه ای) تعریف می شود. (الحاقی مورخ ۱۳۹۸/۰۶/۲۸)

ماده ۳۸ - مجازات افراد مشتکی عنه که عضو سازمان نظام پزشکی نیستند جهت اجرا به مراجع ذیصلاح حوزه فعالیت اعلام می شود.

ماده ۳۹- در مواردی که رای قطعی به محرومیت از اشتغال به امور پزشکی و حرف وابسته صادر می شود، اشتغال محکوم علیه به حرفه های یاد شده در مدت محرومیت در بخش های خصوصی، عمومی، دولتی و یا خیریه ممنوع است.

ماده ۴۰- آثار محکومیت های انتظامی اعمال شده با گذشت مواعد زیر زایل خواهد شد: (اصلاحی مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۹)

الف- مجازات انتظامی مندرج در بند (الف) تبصره ۱ ماده ۲۸ قانون، سوء پیشینه انتظامی محسوب نمی گردد.
ب- مجازات های انتظامی مندرج در بند (ب) تبصره ۱ ماده ۲۸ قانون، برای مرتبه اول محسوب نگردیده و در صورت تکرار در بازه زمانی ۲ سال به مدت ۶ ماه بعد از اجرای رای قطعی.

ج- مجازات های انتظامی مندرج در بند (ج) تبصره ۱ ماده ۲۸ قانون، به مدت ۶ ماه از تاریخ اجرای رای قطعی .
د- مجازات های انتظامی موضوع بندهای (د)، (و) و (ه) تبصره ۱ ماده ۲۸ قانون، به مدت ۲ سال پس از اجرای رای قطعی.

ماده ۴۱- مرجع تشخیص تمامی موارد تخلف از آئین نامه فوق ، دادرها و هیأت های انتظامی می باشند.
آئین نامه فوق مشتمل بر ۴۱ ماده و ۷ تبصره در جلسه مورخ ۱۳۹۰/۶/۱۹ به تصویب شورای عالی سازمان رسید.

اصلاح ماده ۳۴ و شیوه نامه اجرایی کمیسیون های موضوع ماده ۳۴ آیین نامه انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای شاغلین حرف پزشکی و وابسته در سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران (مصوب چهلمین جلسه شورای عالی سازمان نظام پزشکی مورخ ۱۳۹۹/۰۶/۲۷)

ماده ۱- به منظور اجرای مفاد ماده ۳۴ آیین نامه انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای شاغلین حرف پزشکی و وابسته در سازمان نظام پزشکی مرکز هر استان، کمیسیون پزشکی ماده ۳۴ تشکیل می گردد.

ماده ۲- رئیس نظام پزشکی شهر مربوطه بر اساس ماده ۳۰ قانون سازمان نظام پزشکی و ماده ۹۸ راهنمای عمومی اخلاق حرفه ای، پس از اطلاع از مشکلات جسمی و روانی هریک از صاحبان حرف پزشکی و وابسته که منجر به اختلال در ارائه خدمات سلامت آن ها شده باشد، با بررسی شواهد و مدارک مربوطه مکلف است عضو مورد نظر را به کمیسیون استانی ماده ۳۴ معرفی نماید.

ماده ۳- کمیسیون پزشکی ماده ۳۴ استانی با حضور افراد زیر تشکیل می گردد:

الف- رئیس شورای هماهنگی استان به عنوان رئیس کمیسیون

ب- یک نفر متخصص پزشکی قانونی با معرفی مدیر کل پزشکی قانونی استان

ج- دو نفر پزشک متخصص مرتبط با ناتوانی منتسب به عضو، از کارشناسان هیات های انتظامی با انتخاب رئیس کمیسیون

د- یک نفر هم رشته فرد معرفی شده به کمیسیون از کارشناسان هیات های انتظامی با انتخاب رئیس کمیسیون

ماده ۴- کمیسیون ماده ۳۴ پس از دعوت و تحقیق از عضو معرفی شده و استماع اظهارات وی و ملاحظه شواهد و قرائن، نظریه کارشناسی خود را کتبا به رییس نظام پزشکی شهر مربوطه اعلام می نماید. نظریه کارشناسی باید متضمن وجود یا فقدان مشکل، نوع آن، ممنوعیت یا محدودیت در اعمال حرفه و مدت زمان آن باشد.

تبصره ۱- عضو معرفی شده به کمیسیون ماده ۳۴ آیین نامه انتظامی باید تا ۱۵ روز قبل از تشکیل جلسه از آن مطلع شده و از گزارش و مستندات آن مطلع گردد.

تبصره ۲- عضو معرفی شده به کمیسیون ماده ۳۴ آیین نامه انتظامی می تواند یک نفر وکیل دادگستری را بدون حق رای و صرفا جهت بیان اظهارات و توضیحات معرفی نماید.

تبصره ۳- عدم حضور احضار شونده مانع رسیدگی کمیسیون ماده ۳۴ نمی باشد. در صورت عدم حضور، کمیسیون نظریه خود را به استناد سایر قرائن و شواهد اعلام می دارد.

ماده ۵- نظریه کمیسیون ماده ۳۴ توسط رییس نظام پزشکی شهرستان مربوطه به عضو ذی نفع ابلاغ می گردد.

ماده ۶- عضوی که بر اساس نظر کمیسیون برای فعالیت وی محدودیتی در نظر گرفته شده است حق دارد اعتراض خو را ظرف مدت بیست روز به رییس نظام پزشکی شهرستان مربوطه اعلام و درخواست کارشناسی مجدد نماید. رییس نظام پزشکی شهرستان مربوطه اعتراض عضو را به رییس شورای هماهنگی استان اطلاع می دهد.

ماده ۷- رییس شورای هماهنگی استان با بررسی مستندات و شواهد، دستور تشکیل کمیسیون مجدد با تغییر کارشناسان بند (ج) و (د) ماده ۳ را صادر می نماید..

ماده ۸- نظریه کمیسیون دوم به رییس نظام پزشکی شهرستان مربوطه اعلام و توسط وی به عضو ذینفع ابلاغ می گردد. این نظریه پس از ابلاغ برای عضو لازم الاتباع می باشد و استنکاف از آن در اجرای ماده ۳ آیین نامه انتظامی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه ای شاغلین حرفه های پزشکی و وابسته در سازمان نظام پزشکی، تخلف محسوب و به دادستان انتظامی نظام پزشکی شهر مربوطه اعلام می گردد.

ماده ۹- دادسرای انتظامی شهر مربوطه برابر مقررات و با در نظر گرفتن نظریه کارشناسی کمیسیون ماده ۳۴، تحقیق و اقدام به صدور قرار منع تعقیب و یا کیفرخواست می نماید. در صورت صدور کیفرخواست، پرونده جهت رسیدگی به هیات بدوی ارجاع و رسیدگی وفق مواد آیین رسیدگی دادسراها و هیات های انتظامی سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران صورت می پذیرد.